

Regnskabsvæsen; men Krigsbestyrelsen kan i en saa vigtig Sag, som Regnskabsordningen af det hele militaire Pengevæsen, ikke gaae frem efter sin egen Anskuelse, men maa rette sig efter de rette Sagkyndige, og dertil høre navnlig Revisionen og Decisoratet for Regnskabsvæsenet; naar disse erklære den foreslaaede Regnskabsorden utilfredsstillende og ikke betryggende, saa tør Krigsbestyrelsen ikke indføre den. Den ærede Rigsdagsmand har ledsaget sine Betragtninger med adskillige Bemærkninger om Armeeororganisationen, og hvorledes den i Fremtiden kunde ordnes, og meente blandt Andet, at Krigsvæsenet skulde være elastisk, saaledes, at det i Fredstid kunde hjælpe sig med ringe Personale, og i Krigstid gaae over til en meget stor Forøgelse; dette mener jeg, at vi have seet at kunne skee i de forløbne Aar, hvor vi fra en temmelig ringe Fredsorganisation under Krigen gik over til en i Forhold til Landets Resourcer høist betydelig Styrke; det Samme, haaber jeg, skal være Tilfældet for Fremtiden. Jeg troer, at vi have, hvad dertil udfordres, forsaavidt Rigsdagen bevilger de fornødne Penge til Waaben o. s. v. Der er et stort Savn, som vil være saare vanskeligt at afhjælpe, det er Mangel paa Officerer, især da der ikke er Udset til, at Rigsdagen vil tilstaae Lønning til de overcomplete Reserveofficerer, som skulle indtræde, naar en Krig indtræffer. Det vil være en Hovedanstødsteen for en fremtidig Organisation at faae de fornødne Officerer; vi leed meget af denne Mangel under Krigen, og Alt tyder paa, at den næste Krig i saa Henseende vil frembyde de samme Vanskeligheder.

Forøvrigt er det ikke tilstrækkeligt at have Folkene; dem have vi, og, naar den ærede Rigsdagsmand har brugt det Udtryk, at det ikke er nok at have en Armee, men at man maa sørge for at skabe et krigerisk Folk, saa troer jeg ikke, der er skeet Noget i de senere Aar, som jo sigter til at gjøre Folket mere krigerisk og mere krigsøvet; der bliver Aar for Aar holdt en temmelig Styrke til Tjeneste, og der bliver hvert Aar øvet et meget betydeligt Antal Mandskab, næsten hele den vaabenygtige Ungdom; fra den Side seer Alt, hvad der kan skee med de Penge, som tilstaaes, og,

vil man gaae videre, saa udfordres der større Summer dertil; men foruden Folkets Døvelse behøves ogsaa Waaben, Materiel, Beklædning og Rekviziter. Den ærede Rigsdagsmands Mening, at Mandskabet selv skal medbringe Beklædningsgjenstande, er aldeles upraktisk. Jeg vil ikke tale om, at det, saavidt mig bekendt, ikke finder Sted i nogen som helst anden Armee; men den ærede Rigsdagsmand gjorde jo selv et Forsøg dermed, og dette sandt intet Misfald; uagtet der var tilstaaet de Folk, som vilde sørge for deres egen Beklædning, temmelig betydelig Godtgjørelse, blev det aldeles ikke benyttet af Noget; man kan altsaa ikke stole paa saadan Beklædning; man er nødsaget til at have de fornødne Beklædningsstykker, naar der pludseligt indfalder en stor Mængde af Folk; naar de da komme, og ikke selv ville forsyne sig med slige Gjenstande, saa maa man naturligvis være beredt paa at kunne forsyne dem dermed. Hvad Armeens Beklædning forøvrigt angaaer, saa antager jeg, at denne vil komme under nærmere Forhandling, naar vi komme længere hen i Discussionen af Finantscomiteens Betænkning; i Budgettet er der adskillige Puncter, navnlig i Nr. 12 af § 23, hvor denne Gjenstand er behandlet. Hvilke yderligere Bemærkninger der kunne gjøres med Hensyn til denne Materie, forbeholder jeg mig til det Dieblif, da den Deel af Finantsloven skal behandles.

A. Sager: Jeg troer, at de „Sagkyndige“, som have vraget det Regnskabsforslag fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), have vist indskrænket deres Sagkundskab til Uorden, forsaavidt man skal domme efter Kjendsgjerninger. Efter Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand har anført, troer jeg, at jeg tør antage det ærede Thing for bedre overbevist af hans Foredrag end af mit om Nødvendigheden af en Undersøgelsescommissions Nedsættelse, og jeg maa bede de ærede Herrer vel lægge Mærke til, at jeg ikke ligefrem har andraget paa, at vi skulde nægte de fornødne Midler til, at fremme og tilendebringe en fornøftig Revision, men at jeg kun har foreslaaet, at vi skulde nægte at bevilge disse 10,000 Rbd. paa denne tørre Maade, hvorpaa Begjæringen atter er frem-